Vlak bratstva in enotnosti

Stojim visoko, visoko. Radovedno se razgledujem in opazujem okolico. Okoli mene se vzdigujejo velika drevesa, prekrita z zeleno odejo, nedaleč pa se širi velika dolina, vsa pisana od raznobarvnih cvetov. Poleg nje se vije svetla cesta, ki jo seka železniška proga.

Iz premišljevanja in opazovanje me zmoti šum. Od daleč zagledam prihajajoči vlak. Da, to je vlak bratstva in enotnosti. Najprej se je prikazala lokomotiva. Zdelo se mi je, da pelje partizane, puške, bajonete, nad njimi pa se vije rdeča zastava... Za lokomotivo so prihajali vagoni. Iz njih so gledali radostni obrazi z vrlim smehom v očeh, vila se je pesem ponosa in zmage, pesem, ki je kovala bratstvo, enotnost. Vagoni so bili pobarvani z različnimi barvami, okrašeni z raznimi napisi: Vse za domovino! — Domovina, to smo mi! — S krvjo do svobode! — Bratstvo — Enotnost! Vlak se je neopazno oddaljeval. V spomin pa so se mi najbolj vtisnile besede na zadnjem vagonu: Vlak bratstva in enotnosti!

Da, ta vlak je moj vlak, naš vlak, vlak vseh nas, vlak bratstva in enotnosti vse naše domovine. To je vlak preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

NENA DOKUZOV, 7. c
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

»Ob sedmih bodi doma in pika!«

Mladi večkrat premišljujemo o odnosih med nami in starši. Sprašujemo se, zakaj ne bi bili vsi enakopravni, tako odrasli kot mi. Velikokrat je drugače. Ponavadi so odrasli tisti, ki imajo zadnjo besedo

. »Oh, ta današnja mladina!« Kolikokrat slišimo ta obupni krik generacije mater in očetov. »Kakšne cape nosijo, pa tisti bum, tresk, rompompom v disko klubih. Ko smo bili mi mladi...«

Taki so pogovori »ubogih« staršev. Koga naj obtožujemo? Nerazumevanje staršev ali to »podivjano« mladino? Pa se spravimo nad prve. Otrok kadi. Kje je prvič videl to razvado? Pri starših seveda. Otrok pije. Kje je najprej videl in največkrat tudi pokusil žlahtno kapljico? Pa smo tam. Kje so vsi tisti, ki bi v takšnem primeru lahko pomagali? O, tega pa ne vprašajte staršev! Kako naj oni to vedo? Saj oni ne morejo pomagati!?

Lahko bi, samo če bi hoteli. Zakaj včasih ne pomislijo, kako bi se zadeve lotili. Potem bi morda steklo in nastala bi vez med otroki in starši. Zaupanje ne raste samo s pogovori, tudi in predvsem z dejanji. Včasih vidim, kako se trudijo, da bi me razumeli in potem moje upornštvo od presenečenja kar nekam izgine. Če bi se vsi malo potrudili, bi kar lepo vozili. Toda ne. Reši se, kdor se more! No, nekateri smo se.

Pa se vrnimo v vsakdan. Ta starševski upravičeni strah pred nočjo. Pa naj jim bo. Ampak namesto da bi rekli: »Veš, ti, mi se pa bojimo zate, ostani raje doma,« raje namigujejo in ovinkarijo, da človeku postane slabo. Še huje je tam, kjer niti ne namigujejo. Tam jim še razložiti ne moreš. »Ob sedmih bodi doma in pika!« Ti pa lahko poskušaš vse mogoče, toda brez uspeha. Pri tem pa še tisti njihovi dobronamerni nasveti. Groza! Kdo se ne navèliča vsak dan poslušati: »Tega ne smeš, to se ne spodobi.« In pa tisti malomeščanski: »Kaj bodo pa sosedje rekli?!« In to že celih štirinajst let. Če bi se rad malo potolažil med sotrpini, zaslišiš za sabo: »Kam pa, s kom, kdaj se vrneš, si se že vse naučil...« Pri vseh teh »pozornostih« pa moraš biti še prijazen, vljuden in kaj vem, kaj še vse. Utrudljivo.

In otroci? Ali bomo našli pot za premirje?

JANJA NOVAK, 8. c
OŠ VIDE PREGARC

Kratko, pa jasno

Pred tremi dnevi je odšla na MDA Tuzla Gradisova brigada Bratstvo in enotnost. Gradila bo letališče, športne objekte in zelene površine v industrijski coni.

Že 25. junija pa se bo začela lokalna delovna akcija Janče 83.

●

Končal se je mesec mladosti in vse aktivnosti, ki so potekale v tem okviru. Mladinske vrste v naši občini so se okrepile za približno 700 mladincev.

●

V nedeljo 5. junija so se pričele MDA Istra 83, Slovenske gorice, Kozjansko in Suha krajina.

●

Planinska zveza naše občine načrtuje izlet v Ptuj, počitničarji pa so se udeležili seminarja za turistične vodnike v Gozdu Martuljku.

JELKA HRŽENJAK

PRED ODHODOM NA POT

Največkrat so počitnice tisti čas, ko odhajamo na pot v znane ali neznane kraje. Toda odhod sam...

Vedno si vse priprave odložim na zadnji trenutek. Tedaj odprem omaro in... v njej je toliko stvari, ki jih hočem vzeti s seboj! Pa kar vse »zbašem« v torbo. A ko hočem zapreti, ne gre in ne gre. Presneto, še ena težava več. Kaj naj pustim doma? Hitro izločim nekaj stvari in jih pustim razmetane okrog sebe. A še preden se oblečem, vpije mamica iz kuhinje: »Jana, ura je že skoraj sedem. Spet boš zamudila!«

»Da, da, že grem« ji razburjeno odgovarjam, sama pri sebi pa si mislim (a ne hudobno), da »skoraj« še nikoli ni zajca ujel. Hitro stečem proti kopalnici, toda kot ponavadi je zasedena. Le kdo je notri? Sestra, seveda, ta počasnela, si mislim. Vsa razburjena tolčem po vratih. Ko jo prikličem ven, mi odgovori: »No, kdo je živčen, ti ali jaz?«

»Smrklja,« ji odvrnem in zaloputnem z vrati, kmalu prihitim ven. Pogledam na uro. »Sedem! Jo, prekleta ura, kako hiti, v šoli pa noče in noče nikamor!«

»Mamica,« se ji prilizujem, »daj malo denarja?« Hitro privleče na dan denar, jaz pa ji prisrčno odgovarjam: »Hvala«! No, pa živijo in čez teden dni na svidenje!«

»Da,« mi ljubeče odgovarja mama.

Hitro stečem proti postaji. Še dva, tri ovinke in že sem tam. O, pa ne le jaz, ampak tudi avtobus in prijatelji, ki veselo kričijo, naj pohitim, ko me zagledajo, da pritečem izza vogala. Vsi smo tudi zelo srečni, da smo pravočasno skupaj, saj sem le jaz poznala pot do našega cilja.

JANA JAMNIK, 7. b
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BORUTA

Vsak po svojih močeh

Na nižji stopnji smo bili pionirji vse šolsko leto aktivni. Lani septembra smo izdelali načrt za akcijo Pionir varčuje in pomaga pri stabilizaciji gospodarstva, po katerem smo se ravnali vse leto. V dveh akcijah smo zbrali že 2245 kg papirja. Najbolje so se izkazali pionirji iz 2. b, 3. d in 4. c. V juniju bomo papir zbirali tretjič. Razred, ki ga bo zbral največ, bo nagrajen z izletom. Lansko jesen smo prodali 400 značk za dom pionirjev v Dolenjskih Toplicah.

Skupaj s pionirji z višje stopnje smo organizirali problemsko konferenco o akciji Pionir in družbeno koristno delo. Tedaj smo gostili pionirje s Prežganja.

Obiskali smo dve lutkovni predstavi v domu Španski borci. Ob dnevu žena smo nastopili na predstavah za starejše krajanke in žene iz Jugobanke.

V aprilu smo sprejeli kurirčkovo torbico in se udeležili mitinga v Zajčji dobravi.

Sodelovali smo pri čistilnih akcijah, pisali v naše glasilo in hranili denar v pionirski hranilnici. Zdaj pa pripravljamo še zaključno razstavo in proslavo.

Vneto tekmujemo za presekovo značko iz matematike, za bralno, športno in prometno značko.

KARMEN GOLOB,
nov. krožek niž. stopnje
OŠ Edvarda Kardelja, Polje

Tudi najmlajši se pripravljamo na samoupravljanje

V našem vrtcu je šest šolskih skupin. Vsaka skupina tvori skupnost učilnice. Na sestankih, ki jih pripravljamo in vodimo sami, se dogovarjamo o življenju in delu skupine. Prejšnji mesec smo npr. premišljevali, kako bi se pripravili na dan mladosti. Starejši smo predlagali samoupravni dan. Hoteli smo dokazati, da znamo poleg igre tudi delati. Tovarišice so se z našim predlogom strinjale. Izbrali smo učence, ki naj bi v nižjih skupinah vodili prosti čas in učno delo. Mlajši učenci pa so bili njihovi pomočniki. Že dan prej smo sami pripravili načrte za delo. Zbrali smo se ob sedmi uri in pričeli s prostim časom. Potekal je zelo dobro, učenci so se pridno igrali in dokazali smo, da so bile naše priprave dobre. Igrali smo se do pol devete ure. Nato smo pomalicali in po malici nadaljevali z učnim delom. Tudi učno delo je dobro potekalo. Učence smo vodili do njihovega odhoda v šolo. Naslednji dan smo napisali še poročila. S samoupravnim dnem smo bili zadovoljni in si ga še želimo.

JANJA VIDIC,
vodja enote šolskih VVO

Vevče
na samoupravni dan

● Spoznavaj domovino in še bolj jo boš ljubil

Naslovna misel je vodilo vseh počitničarjev, tudi članov počitniške zveze Ljubljana Moste-Polje.

Pripravljamo izlete po domovini. Letos smo že obiskali Bled, Portorož, pripravili dva pohoda na Vogar, organizirali smučarsko tekmo na Voglu. Udeležili smo se pohoda Ob žici partizanske Ljubljane in se srečali s člani PZ iz Maribora in Murske Sobote.

Od 1.—4. julija pripravljamo izlet v Zaliv Valsavinje pri Pulju. Število prijav je omejeno, zato pohitite vsi, ki bi se izleta radi udeležili.

O vseh nadaljnjih izletih vas bomo redno obveščali v Naši skupnosti.

Mladi, ki radi potujete, včlanite se! Poleg drugega imate popust pri vožnji in prenočevanju v domovih PZ, naprodaj so kape in majice z napisom Spoznavaj domovino in še bolj jo boš ljubil.

Uradne ure so vsak torek od 16.—18. ure na Proletarski 1—III-soba 80, tel. št. 441-035.

JANA DOLENŠEK,
COP pri OK ZSMS
LJ. Moste-Polje

● Moja najljubša žival

Zelo rad imam našega psa. Ime mu je Aron. Je nemški ovčar zlatorjave in črne barve. Ko smo ga dobili, je bil kot črn puhek. Star je bil dva meseca. Mama mu je dajala mleko še po dudi. Potem je zrastel in seveda že zna jesti sam. Rad se igra, posebno z menoj in bratcem. Mečeva mu palice in žoge. Seveda hodiva z njim tudi na sprehode.

Kadar se odpravljamo za več dni od doma, to čuti in se uleže pod volan v avto in noče ven! No, končno se le da prepričati, a ob povratku nam babica govori, kako joka, ko nas ni doma.

Tudi z našim mačkom se Aron razume. Včasih se skupaj igrata. Včasih maček spi na koči, pes pa v koči. Arona imam zelo rad.

MIHA DIMNIK, 5. a
OŠ LEOPOLDA MAČKA-BORUTA

● Moj prosti čas

Vsak človek ima nekaj prostega časa. Nekateri ga imajo več, drugi manj. Različno ga tudi izrabimo. Otroci izrabimo prosti čas večinoma za igro. V igri se sprostimo in pozabimo na šolo in druge skrbi.

V prostem času mi je v veliko veselje zanimiva in napeta knjiga. Kolikokrat se je že zgodilo, da sem tudi večkrat prebrala isto! Z veseljem sedem tudi na kolo in se odpeljemo po okolici. Velikokrat se zadržim na igrišču med mičnimi pogovori. Poleti si večkrat nataknem kotalke, pozimi pa jih na drsališču zamenjajo drsalke. Cela družina se jeseni odpravi večkrat v gozd. Gobe in kostanj vedno prijetno vabijo. Vsakič se zgodi kaj novega. V veliko zabavo nam je bilo, ko je npr. sestra zamenjala kostanjevo ježico z ježkom.

Zelo všeč mi je šport. Obiskujem razne športne zvrsti in se udeležujem tekmovanj.

Veliko časa pa smo tudi na ulicah, kjer na nas prežijo nevarnosti. Starši s svojimi opombami: »Ne igrajte se na cesti!« »Pazi, kod hodiš!« »Glej, da te kaj ne povozi!« se nam zdijo tečni in zoprni, pa imajo prav. Previdni moramo biti, zlasti v prostem času.

SANDRA FATUR,
7. e OŠ EDVARDA KARDELJA

Naša skupnost
glasilo sozd Ljubljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturm.

Glasilo urejajo: Marija Fedran, Janez Jančar, Darja Juvan, Franc Mandeljc, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štimec, tehnični urednik Janez Šuster, Izhaja štirinajstdnevno v 24.500 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dneh po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljanici 42, tel. 447-817, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043. OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani, Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

Namesto jabolka — sendvič

Poznate Sneguljčico? Seveda, kdo pa je ne pozna! Bila je dobra kot kruh, lepa kot zarja in revna kot cerkvena miš. Zavistna mačeha, kraljica, spremenjena v grbasto čarovnico, ji je zavdala z zastrupljenim jabolkom. Lepotičico je iz smrtnega sna rešil kraljevičev poljub. V tej prastari pravljici je tudi sedem palčkov, vendar samo zaradi lepšega...

Toda zgodovina se ponavlja, vsakokrat seveda na višjem nivoju. Sneguljčica so zdaj delovni ljudje in občani, coprnjača zunanji in notranji sovražniki naše samoupravne socialističen ureditve, zastrupljeno jabolko pa nadvse prevejano prirejeni informativo-propagandni sendviči iz reakcionarnega bifeja.

Zakaj pa sendvič in ne jabolko?

Preprosto zategadelj, ker sovražna propaganda svojo zlonamerno laž praviloma zameša med resnična dejstva; takšen navidezno nedolžen sendvič s spretno prikrito lažjo je na oko nič manj privlačen kot zastrupljeno rdeče jabolko, ki ga je hudobna coprnica ponudila naivni Sneguljčici.

Primer: Splošno znano je, da žive v morju tudi meduze, katerih dotik je sila neprijeten. Sovražnik, ki dobro ve, kako pomembna je za našo državo uspešna turistična dejavnost zaradi velike potrebe po devizah, spretno lansira lažno vest, da se je na Jadranu nepričakovano pojavilo ogromno število meduz. Ker pa tuji turisti vsekakor bolj verjame svojim sredstvom javnega obveščanja kot našim, se odpravi na dopust raje v Španijo, mi pa imamo škodo. Zlonamerna propaganda je dosegla svoj cilj.

Še tako zvite podtalne sovražne propagande, za katero vemo, da ne pozna predsodkov, pa se delovni ljudje in občani lahko ubranimo mnogo uspešneje kot srednjeveška Sneguljčica. Zopet nenehno delovanje sovražne propagande, ki si nadeva masko verodostojnosti sporočil, smo zares zadostno utrjeni le pod pogojem, če aktivno prispevamo k nadaljnjemu razvoju samoupravnega socialističnega sistema, če smo sproti dobro informirani, če sami pogumno odkrivamo naše slabosti in odklone, če se odločno z vsemi silami borimo zoper le-te in če neomajno, navzlic težavam, stopamo po poti, ki jo je med herojsko vodenim narodoosvobodilnim bojem začrtala naša revolucija s tovarišem Titom na čelu.

Higi Šugi

● ODLOČAM SE ZA VOJAŠKI POKLIC

LETALSKOTEHNIŠKA SREDNJA VOJAŠKA ŠOLA V RAJLOVCU PRI SARAJEVU

USMERITVE:
● strojnotehniška
● elektrotehniška
● elektronskotehniška
● telekomunikacijska

POKLICI:
vojaški letalski tehnik:
● strojnotehniške smeri
● elektrotehniške smeri
● elektronskotehniške smeri
● telekomunikacijske smeri

TRAJANJE ŠOLANJA:
2 do 4 leta

TISK ODU UNIVERZUM LJUBLJANA